

VASVÁRI PÁL

Irányeszmék

holnap kiadó

1848 tavaszán, az *Életképekbén* jelent meg Vasvári Pál írása: az *Irányeszmék* – társadalomtudományi dolgozat, politikai röpirat és lírai szírnyalású prózavers.

Társadalomtudományi dolgozat: az ifjú történész az európai történelem tényeit, eseményein sorakoztatja fel annak bizonytására, hogy a közeákor maradékkal tiliságosan rágóváltak Európa s különösen barátink társadalomára, megérett az idő az általános megijülsére.

Politikai röpirat: harcos elbökéhséggel, forradalmás szellemmel predikál Vasvári Pál, cselekvésre ösztönöz, politikai bátoriságra, tettekre hívat, a bilincsek terizására.

Lírai prózavers 1848. március 15-én előtt még éltében van a sajó-cenzúra, a gondolatokat csak költői burokkban elrejtve lehet komponálni, Vasvári Pál tehát képekbén, allegorikus hasonlókban, származó lirikáiban fogalmaz. Jelen időben álmódít az álmoddot jóvédőit.

ISBN 963-346-271-1

holnap kiadó

SÍK SÁNDOR

Maradék
magyarok

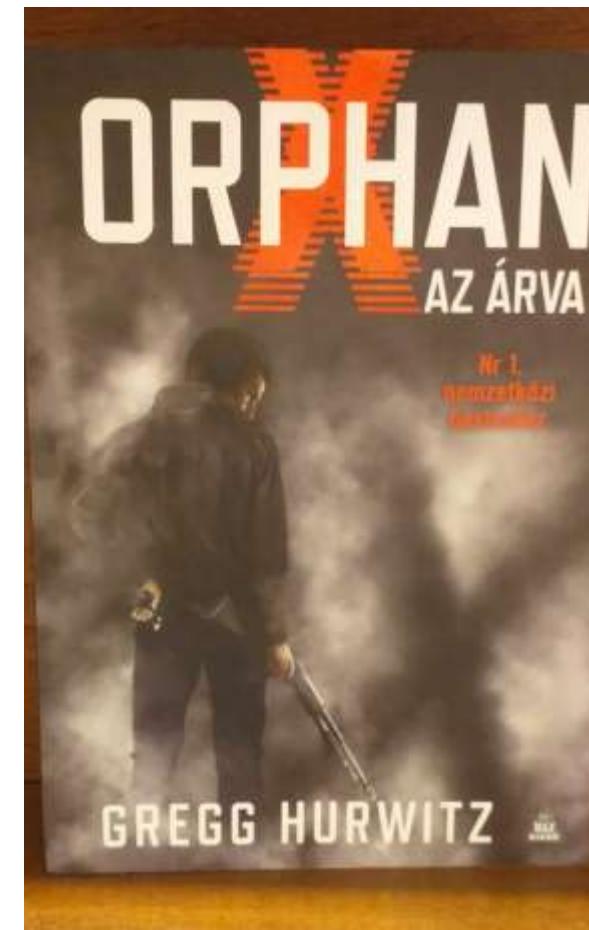
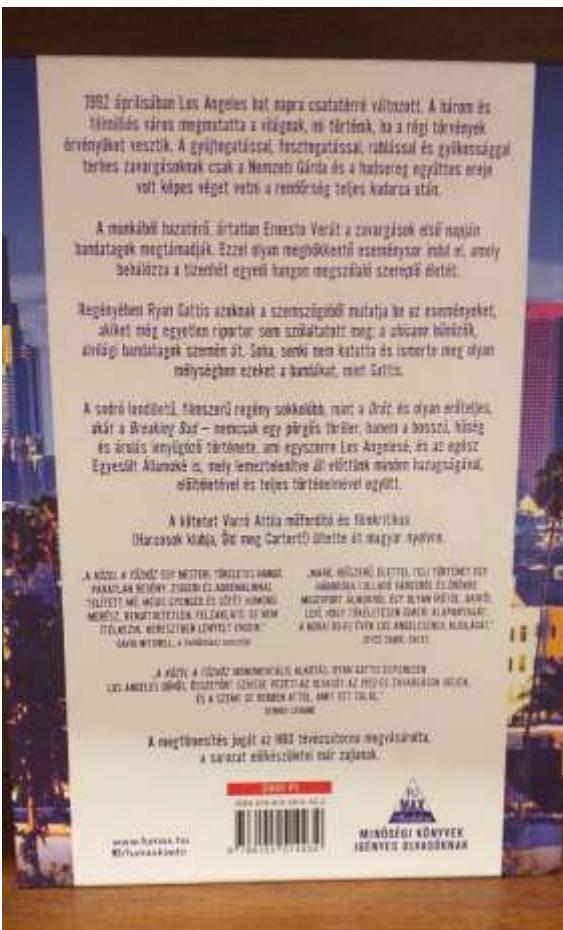
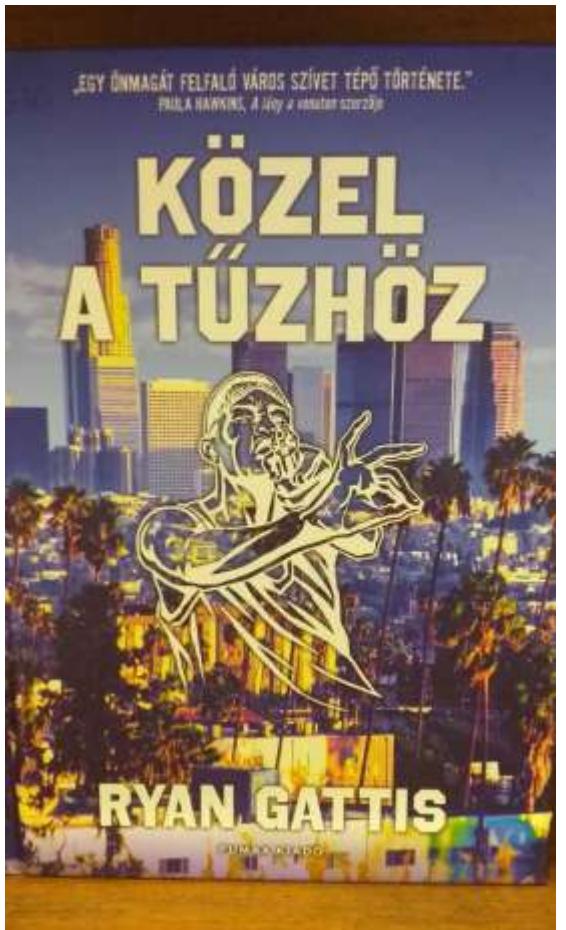

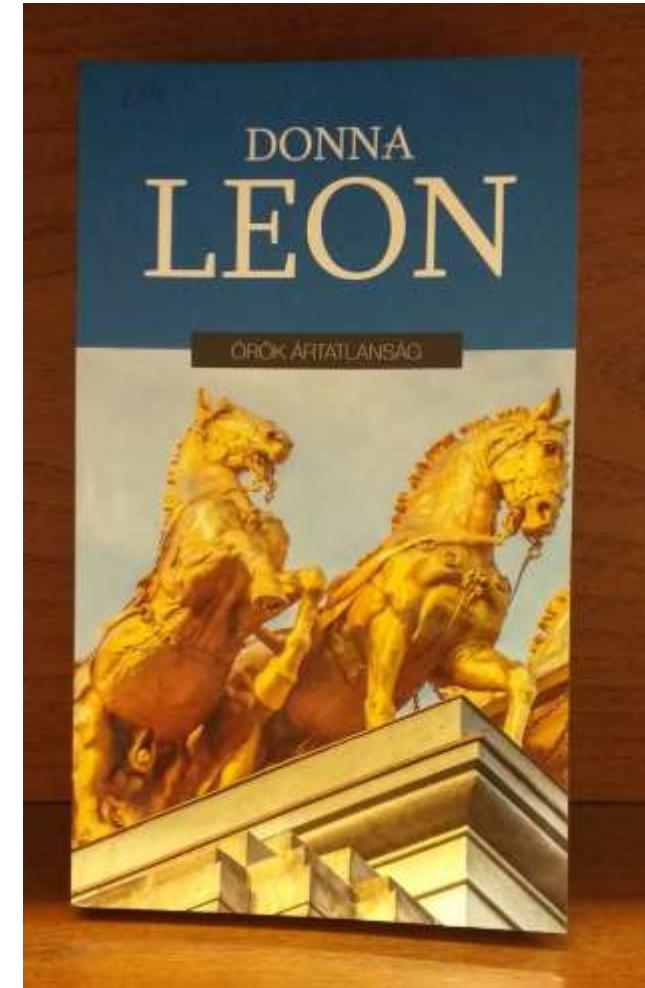
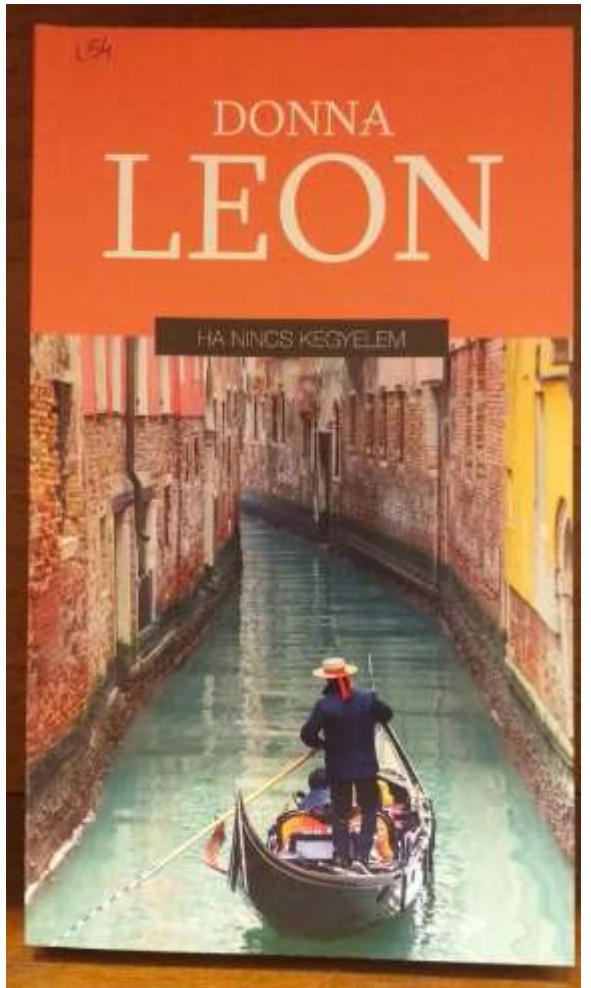
sz. Sándor rendkívül frisskeny életű egy irodalmi mű, mint ami egy személyben volt: piacára tervezet, szípör, miskolciulás, kiváló pedagógus, műfordító, cserkészvezető és a katolikus kisezet megbúvója.

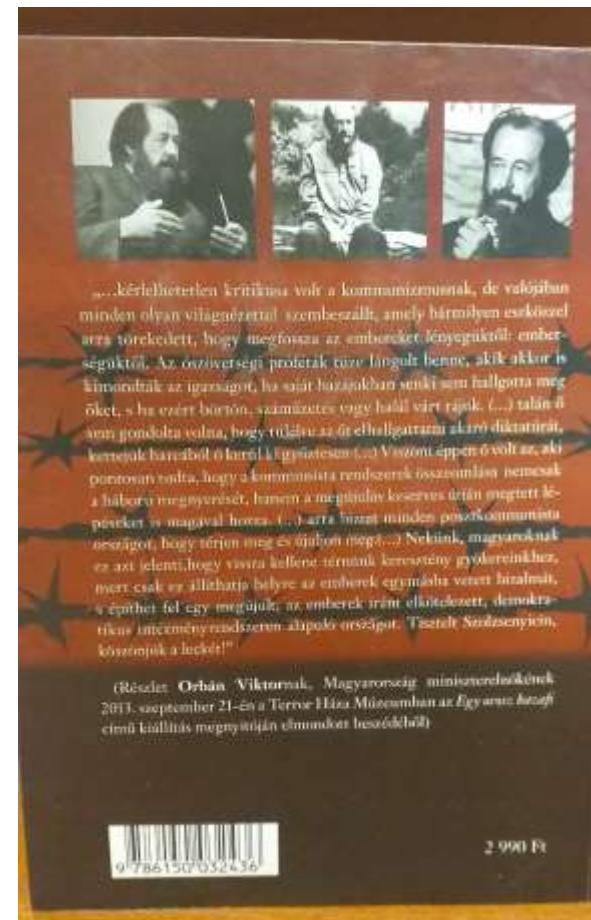
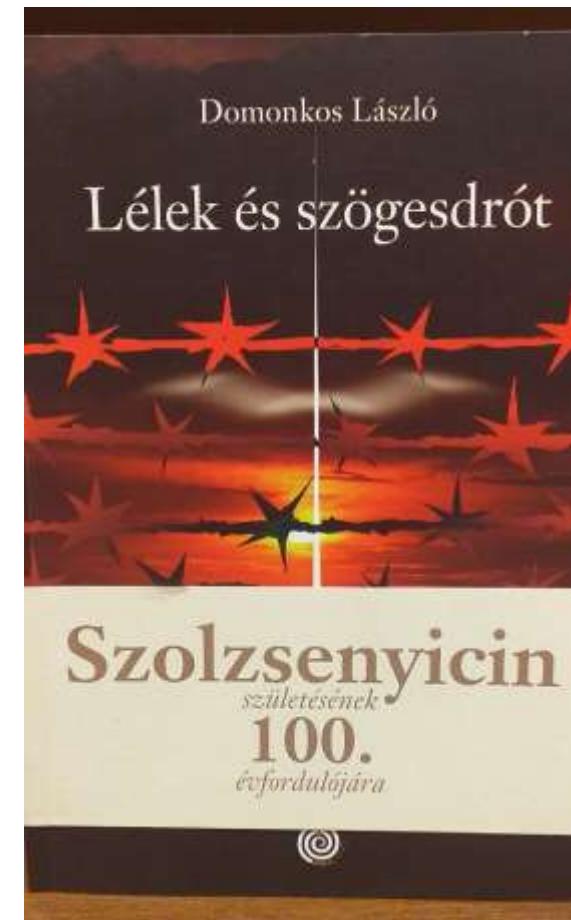
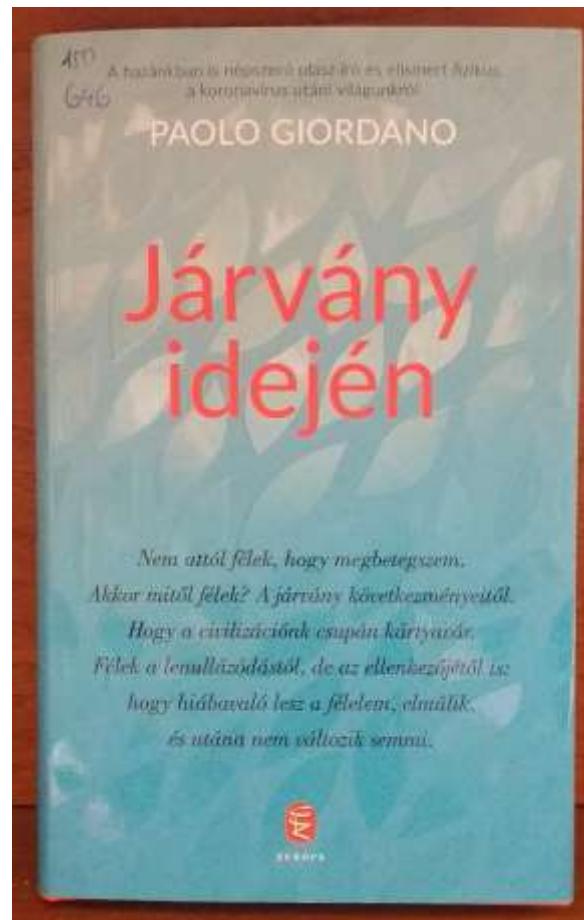
Idei visszükörte a piaristák szellemisége, tanítmányait és – fártománytőkéket – emlékjait is a rendnek szentelte. Döntözött a magyar irodalom professzionálitát. Szegedben segítettek legnagyobbra az Elet című folyóiratot és könyvsorozatot a Városban.

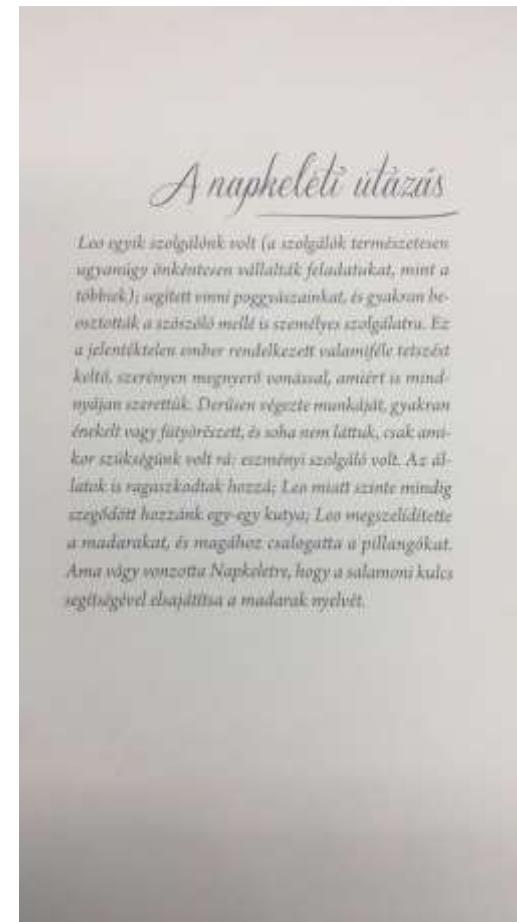
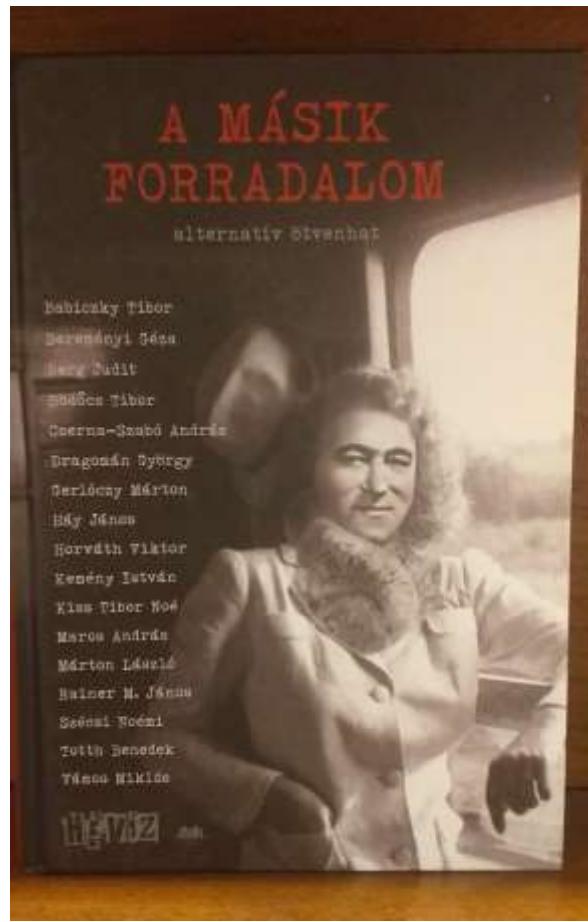
Az i. világháború idején egy évet töltött teljesítőkörben a sörököi hadszínen, melynek során a menedéken és bujkálással is mér kelteti tapasztalata. A nemzetikus csenélője, reményteli, hizonytalanúság épügy része lett költőművésznek, mint a huzsár, srácoknak rendelhető örvénylés, mely minden gyökereső hármas legszébb magyarlámpája.

Jelen kötetünk Sík Sándor hatalmas fejlétének, mely kereszteny bármek, a magyarországi erényi kormányi minisztereknek, a magyar megtaradásnak, és mikról Sáváti Dezső teljében megfogalmazta, a költő „széplóni hosszúszövegek”-án emléket.

A napkeleti utazás

Leó egyik szolgálmánk volt (a szolgálok természeteben ugyanúgy önkéntesen vállalták feladatukat, mint a többiek), segített inni poggyászunkat, és gyakran bevezetettük a szisző mellé is személyes szolgálatait. Ez a jelentéktelen ember rendelkezett valamiféle tiszést keltő, szerényen megnyeri vonásával, amiért is mindenjában szerettük. Derűsen végezte munkáját, gyakran énekelte vagy futárkészített, és soha nem lattuk, csak amikor szükségünk volt rá; ezremény szolgáló volt. Az állandók is ragaszkodtak hozzá; Leó miatt szinte minden szegfűdő hozzánk egy-egy kutya; Leó megcsellítette a madarakat, és magához csalogatta a pillangókat. Ami vagy vonzotta Napkeletrre, hogy a salamonj kúlcsegésegével elszájtítsa a madarak nyelvét.

